Korpsbeheerder

POLITIE
• Haaglanden

Onderdeel Bureau Integriteit en Security

Behandeld door J.V. Kaiser
Postadres Postbus 264
2501 CG 's-Gravenhage
Bezoekadres Burg. Patijnlaan 35

Telefoon 070-310 2629
Fax 070-310 3725
Semadigit
Datum 14 december 2000
Onderwerp bezwaar tegen klachtafdoening
Ons kenmerk
Uw kenmerk 22-7-2000
Bijlagen div.

Aan de heer E.F. Giltay

Reepstraat 5
2583 XE Den Haag

Geachte heer Giltay,

In antwoord op uw brief van 22 juli 2000 waarin u bezwaar aantekende tegen de afdoening van uw klacht over politieoptreden, door de chef van het district Den Haag/Segbroek-Haagse Hout-Scheveningen, bericht ik u het volgende.

De Onafhankelijke Commissie voor de Politieklachten van de regio Haaglanden heeft mij in deze kwestie geadviseerd.

Mijn oordeel over de gegrondheid van uw bezwaarschrift komt overeen met het advies van de commissie en luidt:

"Ik verklaar het bezwaarschrift **gegrond** voor wat betreft het niet nakomen van de toezegging van de bureauchef.
Ik **onthoud mij van een oordeel** voor wat betreft het bezwaar m.b.t. de bejegening door de tweede rechercheur."

Voor wat betreft de beslissing tot het opleggen van de strafzaak ben ik niet bevoegd tot het uitspreken van een oordeel, aangezien dit aan het oordeel van de officier van justitie is overgelaten.

Voor de motivering van mijn oordeel verwijs ik u naar een hierbij gevoegd afschrift van het advies van de klachtencommissie.

Ik heb de betreffende onderdeelschef verzocht mijn oordeel onder de aandacht te brengen van de betrokken politieambtenaren en erop toe te zien dat daaruit lering wordt getrokken.

Ik vertrouw erop u naar behoren te hebben geantwoord.

De Korpsbeheerder,

[redacted]

Drs. W.J. Deetman

Klachtencommissie

POLITIE
Haaglanden

ADVIES AAN DE KORPSBEHEERDER INZAKE HET BEZWAARSCHRIFT VAN DE HEER E.F GILTAY TE DEN HAAG

DE ONAFHANKELIJKE COMMISSIE VOOR DE POLITIEKLACHTEN VAN DE REGIO HAAGLANDEN

heeft kennisgenomen van:

1. de brief van 28 juni 1999 van de heer E.F. Giltay (hierna te noemen klager) te Den Haag, gericht aan de Hoofdofficier van Justitie in Den Haag met daarin het verzoek tot het instellen van een onderzoek en strafvervolging tegen een persoon wegens smaadschrift en/of laster;
2. de brief van klager van 21 juli 1999 gericht aan de Hoofdofficier van Justitie met daarin een aanvulling op bovengenoemd verzoek en tevens een klacht over het optreden van twee ambtenaren/rechercheurs van het bureau Duinstraat van de politie Haaglanden met betrekking tot het indienen van een aangifte terzake bovengenoemde vermoedelijke strafbare feiten op 9 en 15 juli 1999;
3. de brief van 26 augustus 1999 van de Hoofdofficier gericht aan de chef van het politieonderdeel Den Haag/Haagse Hout-Scheveningen met het verzoek om de onder 2. genoemde klacht verder in behandeling te nemen;
4. de brief van 16 september 1999 van klager gericht aan de Korpschef van de politie Haaglanden met daarin een soortgelijke klacht als bedoeld onder 2.
5. het rapport van onderzoek van de klacht door de politie Duinstraat inhoudende de lezingen van de politieambtenaren d.d. 13 en 14 oktober 1999, alsmede registraties in het bedrijfsprocessen-systeem van de politie Haaglanden betreffende de aangifte van klager;
6. de brief van 22 oktober 1999 van de chef van het politiebureau Duinstraat gericht aan klager waarin vertraging in de behandeling van zijn klacht wordt gemeld;
7. de brief van klager van 30 oktober 1999 gericht aan de bureauchef waarin wordt verzocht om nadere motivering van de vertraging;
8. de brief van klager van 19 januari 2000 gericht aan de burgemeester van Den Haag waarin om (bemiddeling bij de) bespoediging van de afhandeling van de klacht wordt gevraagd;
9. de brief van 26 maart 2000 van de chef van het (inmiddels) district Den Haag/Segbroek-Haagse Hout-Scheveningen gericht aan klager waarin hij – volgens de informele procedure van de klachtenregeling politie Haaglanden – zijn oordeel geeft over de gegrondheid van de klacht;
10. de brief van klager van 21 april 2000 gericht aan de districtschef met het verzoek om behandeling van de klacht volgens de formele procedure;
11. de brief van 24 april 2000 van klager gericht aan de burgemeester van Den Haag met daarin het verzoek tot het instellen van een formele beroepsprocedure inzake de klacht en tot het inschakelen van de onafhankelijke klachtencommissie;

12. de brief van 11 juni 2000 van klager gericht aan de behandelaar van de klacht in de formele procedure met daarin het verslag van klager van zijn gesprek met de klachtbehandelaar inzake de klacht;
13. de brief van de districtschef van 27 juni 2000 gericht aan klager waarin hij in het kader van de formele procedure zijn oordeel geeft over de gegrondheid van de klacht;
14. de brief van 22 juli 2000 van klager gericht aan de Korpsbeheerder van de politie Haaglanden waarin hij bezwaar aantekent tegen de afdoening van de klacht als bedoeld onder 13.;
15. de brief van 21 augustus 2000 van klager gericht aan de secretaris van de klachtencommissie waarin hij de ontvangst bevestigt van de ontvangstbevestiging van zijn bezwaarschrift door de secretaris en waarin hij zich bereid verklaart tot mondelinge toelichting aan de klachtencommissie;
16. de brief met bijlagen van 23 september 2000 van klager gericht aan de secretaris waarin hij om het oordeel vraagt van de klachtencommissie inzake een beslissing tot oplegging van de strafzaak inzake de aangifte van klager door een hulp-officier van justitie van de politie Haaglanden;
17. de soortgelijke brief als onder 16. met daarin hetzelfde verzoek, maar nu gericht aan de korpsbeheerder;
18. de brieven van 14 en 15 oktober 2000 van klager gericht aan respectievelijk de korpsbeheerder en de secretaris van de klachtencommissie met daarin het verzoek tot spoedige afhandeling van het bezwaarschrift;
19. de brief van 19 oktober 2000 van de secretaris gericht aan klager waarin mededeling wordt gedaan van de ontstane vertraging in de behandeling van het bezwaarschrift.

De commissie komt na beraadslaging tot de volgende overwegingen, conclusies en advies.

Klacht in eerste aanleg:

De commissie stelt vast dat de klacht tegen beide rechercheurs in eerste aanleg was gericht op weigering tot het opnemen van aangifte en het niet serieus nemen van klager en het hem denigrerend behandelen.

Klager verlangde gepaste maatregelen tegen de rechercheurs en excuses.

De commissie stelt vast dat de districtschef in zijn brief van 26 maart 2000 – aanvankelijk in het kader van de informele procedure - de klacht gegrond verklaarde voor wat betreft de weigering tot het opnemen van de aangifte en het niet serieus nemen van klager.
Over de aangifte zou overleg gepleegd worden met de officier van justitie.
Hij onthield zich van een oordeel voor wat betreft "een aantal punten" (niet nader genoemd) wegens strijdige lezingen van beide partijen.
De districtschef bood klager zijn verontschuldigingen aan voor wat betreft de tekortkomingen.

De commissie stelt vast dat klager zich niet kon verenigen in dit oordeel in informele procedure en van de districtschef een behandeling volgens de formele procedure verlangde.
Hij kon zich niet vinden in de onthouding van het oordeel; bovendien was hem bij de behandeling van de klacht door de bureauchef beloofd dat hij eerst het concept zou kunnen inzien van de afdoening in informele procedure.

De commissie stelt vast dat de districtschef in zijn brief van 27 juni 2000 – in het kader van de formele procedure – de klacht eveneens gegrond achtte voor wat betreft de weigering tot het opnemen van de aangifte.
De vermeende niet nagekomen toezegging van de bureauchef schreef hij toe aan een mogelijk misverstand tussen de partijen en verontschuldigde zich hiervoor.

Bezwaarschrift:

Klager begrijpt niet waarom de korpsbeheerder eerdere aan hem gerichte brieven met het verzoek om interventie of bespoediging niet zelf heeft behandeld maar intern bij de politie liet behandelen, zonder inschakeling van de klachtencommissie.

De commissie stelt vast dat klager zich niet kan verenigen met het oordeel van de districtschef, omdat dit oordeel niet duidelijk is over het optreden van de tweede rechercheur, die de lezing van klager geheel bestreed.

Klager bestrijdt het mogelijke misverstand omtrent de concept-brief .

Klager is bereid tot een mondelinge toelichting voor de klachtencommissie.

Na indiening van zijn bezwaarschrift heeft klager zowel aan de klachtencommissie als aan de korpsbeheerder verzocht een oordeel te geven over de beslissing door een hulp-officier van justitie van de politie Haaglanden tot het opleggen van de strafzaak naar aanleiding van zijn later alsnog opgenomen aangifte.

Ten aanzien van de bezwaarschrift:

Opmerkingen voor wat betreft de wijze van klachtbehandeling:

De commissie is van mening dat de behandeling van de klacht in eerste aanleg – gelet op de lange tijd die is verstreken tussen de doorzending van de klacht door de hoofdofficier aan de politie en het moment van de afdoening in de informele procedure – onnodig lang heeft geduurd: van 26 augustus 1999 tot 26 maart 2000, te meer daar de kern van de klacht betrekkelijk eenvoudig was.
De commissie kan zich niet vinden in de motivering van de bureauchef aangevoerd ter verklaring van de vertraging in de behandeling, namelijk: de "complexe aard" van de klacht.
Het feit dat de afspraken tussen klager en de behandelaars van de klacht moeizaam tot stand kwamen doet daaraan niet veel af.

De behandeling van klachten in de politiedistricten binnen de gemeente Den Haag is door de korpsbeheerder volgens de klachtenregeling Haaglanden gemandateerd aan de districtschef.

Stukken betreffende een klacht die de korpsbeheerder ontvangt hangende de behandelprocedure worden door hem aan de districtschef doorgestuurd, indien nodig voorzien van een vermaning tot spoed.
De korpsbeheerder en op zijn verzoek de onafhankelijke klachtencommissie behandelen de klacht pas inhoudelijk in een eventueel volgende bezwaarschrift-procedure.
In zoverre is het correct dat de brieven van klager hangende de behandelprocedure aan de politie Haaglanden worden doorgestuurd, zulks ook zonder inschakeling van de klachtencommissie.

Het heeft de commissie bevreemd dat de bureauchef de afdoening van de klacht in informele procedure heeft overgelaten aan de districtschef; het is volgens de Klachtenregeling immers de bevoegdheid van de bureauchef een klacht volgens de informele procedure af te doen.

De commissie heeft geconstateerd dat zowel in de informele procedure als in de formele procedure hoor en wederhoor is toegepast: klager heeft kennis kunnen nemen van de lezingen van de politieambtenaren en heeft daarop kunnen reageren.

De commissie heeft het niet nodig geacht klager uit te nodigen voor een mondelinge toelichting.De hoeveelheid informatie die in het dossier aanwezig is acht zij voldoende. Met klager is twee keer hoor en wederhoor gevoerd. Bovendien werd klager in zijn belang gediend doordat hij door de districtschef grotendeels in het gelijk is gesteld.

Voor wat betreft de onthouding van een oordeel/ een onduidelijk oordeel:

De commissie stelt vast dat uit de afdoeningsbrief (informele procedure) valt op te maken dat de klacht over de **weigering door beide rechercheurs tot het opnemen van de aangifte** gegrond werd verklaard.
Ook het **niet serieus nemen** van klager werd gegrond verklaard.
Ten aanzien van **"bepaalde punten"** werd echter een onthouding van een oordeel gegeven wegens strijdigheid van lezingen.
Er werd niet aangegeven welke klacht-elementen dit betrof.

In de formele afdoening werd het oordeel over de **weigering tot opnemen** van de aangiften bevestigd.

De commissie zal het bezwaarschrift niet behandelen voor wat betreft de klachtelementen ten aanzien waarvan klager in eerdere instantie in het gelijk is gesteld door een gegrondverklaring van de districtschef.

De onbenoemde klachtelementen waarover een onthouding van een oordeel werd gegeven, komen in de afdoeningsbrief in formele procedure niet meer terug.
Klager heeft juist op dit punt bezwaar aangetekend.

De commissie maakt uit het dossier en uit de reactie van klager op dat deze onbenoemde klachtelementen betrekking moeten hebben op de **bejegening** van klager door de tweede rechercheur, aangezien juist hij de lezing van klager categorisch bestreed.

De commissie stelt vast dat de districtschef hierop ten onrechte niet meer is teruggekomen.

De commissie is van mening dat de **onthouding van een oordeel** op dit punt echter **gehandhaafd** kan worden aangezien de lezingen van beide partijen inderdaad volledig strijdig zijn. De commissie ziet in deze "welles-nietes"-situatie ook geen mogelijkheden om de geloofwaardigheid van beide lezingen nader te onderzoeken.

Voor wat betreft het niet nakomen van de toezegging m.b.t. de conceptbrief:

Door de districtschef werd het niet nakomen van de toezegging van de bureauchef met betrekking tot de concept-brief geweten aan een mogelijk misverstand, welk misverstand werd betreurd.
De commissie stelt echter vast dat de bureauchef heeft aangevoerd dat hij heeft afgezien van het toezenden van de concept-brief omdat de vertrouwenspersoon van klager voorlopig niet beschikbaar zou zijn en dat daarmee spoedige afdoening van de klacht in gevaar kwam.

De commissie constateert dat de bureauchef deze overweging niet aan klager – met wie hij immers een afspraak had gemaakt – heeft voorgelegd. De commissie is van mening dat hij daarmee eenzijdig van de afspraak is afgeweken en deze ten onrechte niet is nagekomen.

De commissie acht de bezwaar op dit punt **gegrond.**

Voor wat betreft de beslissing tot opleggen van de strafzaak:

De commissie stelt vast dat de aan klager gerichte brief waarin deze beslissing wordt medegedeeld, namens de officier van justitie is ondertekend door een hulp-officier van justitie.
De brief bevat informatie omtrent een beroeps-procedure bij het gerechtshof inzake deze beslissing.

De commissie stelt vast dat de korpsbeheerder - en daarmee de commissie - in deze niet bevoegd is een oordeel te vellen en verwijst klager naar de genoemde beroepsinstantie.

Advies:

De commissie adviseert de korpsbeheerder zich te onthouden van een oordeel voor wat betreft het bezwaar m.b.t. de bejegening van klager door de tweede rechercheur.
De commissie adviseert het bezwaar gegrond te verklaren voor wat betreft het niet nakomen van de toezegging m.b.t. de concept-brief.

De commissie acht zich niet bevoegd m.b.t. de beslissing tot het opleggen van de strafzaak, aangezien dit aan het oordeel van de officier van justitie is overgelaten.

De commissie adviseert de korpsbeheerder de districtschef te verzoeken uit de wijze van klachtbehandeling lering te trekken aan de hand van de daarop betrekking hebbende kritische kanttekeningen in dit advies.

Den Haag, 13 december 2000

De voorzitter,

[redacted]

Mr. Ph. M. Weyenborg – Pot

De secretaris,

[redacted]

J.V. Kaiser